

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej EUIPO w sprawie uznania całkowitej i trwałej niezdolności skarżącego do wykonywania obowiązków oraz stwierdzenia, że powinien przejść na emeryturę.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną właściwych przepisów regulaminu pracowniczego, między innymi art. 7-9, 13, 33 i 78, a także art. 13-16 załącznika VIII do tego regulaminu i w szczególności art. 53 regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną jej obowiązków powierniczych oraz zasady dobrej administracji (art. 41 ust. 1, art. 41 ust. 2 lit. a), b) i c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), jak również praw proceduralnych skarżącego, również poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na przeinaczonych faktach.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 3 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Na poparcie powyższych zarzutów skarżący podnosi w szczególności, że organ powołujący nie posiada w ramach postępowania o stwierdzenie niezdolności do pracy żadnego zakresu uznania, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami regulaminu pracowniczego, w odniesieniu do uznania trwałej niezdolności urzędnika do wykonywania swoich obowiązków, ponieważ decyzja Komitetu ds. Inwalidztwa jest wiążąca, a nawet przy założeniu, że organ powołujący ma uprawnienia dyskrecjonalne w ramach tego postępowania, nie było uzasadnionego powodu w przypadku skarżącego do nieuznania go za trwale niezdolnego do pracy.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 r. – PAO Novolipetsk Steel (Lipieck, Rosja)/Komisja

(Sprawa T-752/16)

(2017/C 014/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PAO Novolipetsk Steel (Lipieck, Rosja) (przedstawiciele: B. Evtimov, lawyer i D. O’Keeffe, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących między innymi z Federacji Rosyjskiej, opublikowanego w Dz.U. 210 z 4/8/2016 w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do wysłuchania, w tym prawa do obrony, zasady równości broni oraz zasady dobrej administracji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 18 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾, art. 6.8 i załącznika do porozumienia antydumpingowego⁽²⁾, zasady proporcjonalności oraz naruszenia prawa oraz dopuszczenia się błędu w ocenie poprzez uznanie skarżącej za niewspółpracującego producenta i poprzez zastosowanie okoliczności dostępnych dla niej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i art. 3 ust. 1 porozumienia tymczasowego, zniekształcenia przedstawionego jej dowodu oraz popełnienia błędów w ustaleniach poprzez błędne oszacowanie wskazówek dotyczących szkody oraz brak przeprowadzenia obiektywnej oceny stanu przemysłu Unii.
 - Skarżąca podnosi, że Komisja oparła się jedynie na wybranych ekonomicznych wskaźnikach stanu przemysłu Unii i pominęła kluczowe wskaźniki, które wskazałyby na inny, bardziej pozytywny stan przemysłu Unii.
 - Skarżąca podnosi również, że Komisja przyjęła stronnicze stanowisko opowiadając się za jej ustaleniami dotyczącymi szkody i wypaczyła dowód jej przedłożony poprzez brak zbadania „wolnego” i „ograniczonego” rynku danego produktu jako całości z naruszeniem obowiązku przeprowadzenia obiektywnej oceny na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia tymczasowego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję art. 3 ust. 7 rozporządzenia tymczasowego, ponieważ błędnie oceniła ona związek przyczynowy pomiędzy rzekomo dumpingowym przywozem, a sytuacją przemysłu unijnego. Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja uchybiła obowiązkowi przypisania innych czynników powodujących szkodę do rzekomo dumpingowych przywozów i pominęła pozostałe czynniki, które łącznie i odrębnie mogły spowodować przerwanie związku przyczynowego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja błędnie ustaliła poziom usunięcia szkody z naruszeniem art. 2 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, popełniając oczywisty błąd w ustaleniach. W szczególności, zdaniem skarżącego Komisja ustaliła nieracjonalny i nadmierny margines zysku dla przemysłu Unijnego i popełniła oczywisty błąd w ustaleniach stosując dla celów marginesu szkody w drodze analogii dostosowanie z tytułu racjonalnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz z tytułu zysku niepowiązanego importera, przewidziane w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

⁽²⁾ Porozumienie antydumpingowe WTO.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 r. – Severstal/Komisja Europejska

(Sprawa T-753/16)

(2017/C 014/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PAO Severstal (Czerpovic, Rosja) (przedstawiciele: B. Evtimov, lawyer i D. O’Keeffe, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących między innymi z Federacji Rosyjskiej, opublikowanego w Dz.U. 210 z 4/8/2016 w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.